

Előfizetési árak:

Egész évre 10.— Ft
Félévre 5.— .
Negyedévre 2.50 .
Egy hóra 1.— .
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden-
nap, vasárnap kivé-
telével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és

kiadóhivatal:

Főpiac, a város-
házzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petty
soronként 5 kr-ával
számítatnak.

A trónörökös.

Debreczen, május 24.

A székesfőváros és az egész ország részére a mult hét legki-
válóbb eseménye Ferencz Nándor
főherceg budapesti tartózkodása
volt. A látogatás rövid, de any-
nyira jelentős, hogy minden mes-
terséges hangulatkeltés nélkül is
a nap hőségé avatta a trónörökös-
t.

A magyar nép királyhűsége
köztudomásu. Fajunk minden alap-
pos ismerője előtt e tulajdonságunk
épolj elvitázhatlan, mint a mi
szabadságszeretetünk. E kettőt — a
határtalan loyaltást, meg a sza-
badságért való rajongást — mi
mindig össze tudtuk egyeztetni.
Alkotmányunkat körömszakadtig
megvédtük szóval, írásban, békés
uton és ha hébe-korba „föllázad-
tunk“, kivétel nélkül azért történt,
mert a koronás fejedelmet, kit
mindenka szerettünk és azért
magunknak óhajtottunk, magyar-
ellenes, szabadságtipró tanácsadó-
kkal láttuk körülvéve, a kik a
magyar királyt elzárták a hűség
magyar nép igazi jellemének meg-
ösmerésétől. — A szent koronát
örökké oly emberfölötti tisztelettel
vettük körül, mely határos az
imádással. A kinek a nemzeti
királyságnak ezt a hatalmas jel-
képét törvényszabta formában fe-

jére illesztettük, az már csupán
eme közjogi aktus óriási jelentő-
ségénél fogva is búban, bánatban
bizvást számithatott reánk. A
koronás király minálunk, szemé-
lyétől eltekintve, eo ipso meg van
szeretve. Ez már benne van a
vérünkben. Határtalan odaadásunk
és szeretetteljes együttérzésünk a
koronás királylyal oly erős, hogy
önkéntelenül is mindannyiszor át-
száll arra, a kit a nemzet még a
koronás király uralkodása idejé-
ben a trón várományosaként tisz-
telhet.

A trónöröklés rendje a leg-
szigorubbán meg van állapítva.
Komoly kérdés tárgyát — alkot-
mányos szempontból — oly időben
sem képezhetette, a midőn arra
nézve, vajjon a trónörökösnek
mindenka köztudomásu személye
majdan valóban átveszi-e a koro-
nás király örökét, talán kétségek
forogtak fenn. Két hónap óta az
utolsó bizonytalanság is megszűnt.
Ferencz Nándor királyi herezeg,
kinek súlyos betegsége követke-
zésben egy ideig aggasztó, nyugta-
lanító hírek keringtek, a legtöké-
letesebb egészségnek örvend. —
Pompás színben van egész föl-
lépése életkedvet, testi lelki épsé-
get, a java férfikornak fiatalos
tettvágyát árulja el.

A minapi budapesti tartózko-

dás első szereplése volt azóta,
hogy a király, mint legfelsőbb
hadur, a maga közvetlen rendel-
kezése alá helyezte és vette maga
mellé unokaöccsét, hogy beavassa
jövendőbeli feladatainak teljesíté-
sége. Ettől a naptól kezdve a
hozzávaló ragaszkodás, mely a
szent korona törvényes váromá-
nyosával szemben azelőtt is magá-
tól értetődött, hirtelenül még foko-
zódott. Hiszen a legalkotmányosabb
király vette véglegesen kezébe a
trónörökös előkészítését magasztos
hivatására. A nemzet véérébe oltott,
szívből fakadt tisztelete most már
az ész sugalta bizalom óriás foká-
val párosult: a kit Ferencz József
maga mellé vett, hogy királynak
nevelje, az csak méltó utódjává
lehet annak, a kinél dicsőbb Hollós
Mátyás óta nem ült a magyar
trónra.

A profán érdeklődésen messze
tulmenő, mély rokonszenyből fa-
kadó figyelemmel vesszük azóta
körül ő fenségét. Messze távolból
is minden lépését szeretettel ki-
sérjük és hő kívánsággal vártuk
azt a napot, a mely a körünkbe
hozta őt. Most ő felsége oldalán
Budapesten járt a trónörökös. A
nép üdvözléséből lépten-nyomon
láthatta, hogy ismerjük és szeret-
jük őt. Leolvashatta a köszönők
szeméről, hogy többet is tudunk

TÁRCZA.

A s z i v.

Irta: Tömörkény István.

Johann igaz, hogy jó messze kint
lakott a város végén, de két szobás lakást
tartott. Hosszu, fordított elejű ház volt az,
amelyben a Johann ur ezen szobákat tar-
totta, ócska vén épület, amelynek már az
ablakáig szoritották föl a kövezetet az
utezán. De még jó szerenese, hogy ilyes
dolgot követ el a hatóság, mert ha
olyan házak nem volnának, melyekben
senki sem akar már lakni, hol lakna ak-
kor a szegényebb ember fia, aki alatta áll
az átlagos senkinek. Azoknak is csak
kell hely valahol. Így lakott hátul az ud-
varban egy öreg ember, a kinek egy lova
volt, egy talyigája, egy hordója. A hordó
és az öreg ember rajta volt a talyigán, a
ló meg elébe állt az eszköznek és így ők
vizet hordtak olyan népeknek, a kiknek
nincsen talyigájuk. Ugyane házban élt
Francesco Bocca is, a nemes istriai, a ki
télén marónit süttött, nyáron ellenben
alvét árult, továbbá cukormázzal bevonva,
a télről kimaradt gesztenyét is; és
télén-nyáron egyaránt borközi állapotban
tért haza. Továbbá lakott még egy aszta-
los ember, valamint egy parti zsákoló,
mindketten családostól s egy időses öz-
vegy, a kinek hatvanhatban agyonlöték
az urát. Ő a gyufagyár részére csinált
dobozokat s olykor könyöradományokat

gyűjtött a veteránegylet azon tagjaitól, a
kiket hatvanhatban szintén agyonlötettek
volna. No aztán volt ott még egy légy-
papiros csináló, egy igen alacsony ember,
de az egyik szeme üvegből volt s mindig a
kutnál szokta megmosni. Ezek mind egy-
egy zugot birtak csak ebből a házból, be-
az udvar felé lakható részekben. Johann-
nak ellenben két szobája volt, két ablak-
lakkal az utezára, s ez a két ablak ké-
pezte az egész homlokzatot. Az egyik
ablakban muskátli volt, másikkban pipa-
szárak s egy félkeztü, a melyet nem
tudni, ki tett oda. Igen régen ott volt
már, kutyabőről.

De Johannak soha az eszébe nem
jutott, hogy kidobja. Johann napközben
nem tartózkodott otthon, hanem az üz-
letében foglalatokodott reggeli hat órá-
tól este hat óráig.

A lakók legtöbbje így tett, a parti
munkás családját kivéve, mert biz ott az
asszony körül egész napon át sirt-ritt a
négy gyermeke. No nem baj. Egész nap
csak ezek voltak zajgással, az özvegy a
dobozokat ragasztotta, s mint gyakran
mondá is, bizonyos izléssel dolgozott.
Néha napközben a légyvesztő kis ember
hazatért, mert otthon feledte a szemét.
Másként esend volt a házban, csak elseje
táján, ha a háztulajdonos jött, hallatszot-
tak némi káromkodások. Durva ember
volt ez, a ki mindig azt leste, mikor sa-
játítja ki a város a házat s ez okból nem
mert fölmondani a rosszul fizető lakóknak

sem, nehogy a ház jövedelmezősége csök-
kenjen majd akkor, amikor megjelen a
kisajátító bizottság. Oh, e bizottságot gyak-
ran emlegették a házban, félelemmel
teljesen, hogy ime egyszer jönni fog s
hova megy majd akkor a lovával az öreg
ember és Francesco Bocca, a ki pedig
a használhatóbb zsindeleyeket már mind
kiselejtezi a tetőből a marónipar ked-
véért.

Biz e napok gyakran szomorúak vol-
tak, mert a háziur kidobálásról beszélt s
kijelenté, hogy a légyvesztőt el fogja liczi-
táltatni. Nagyon pattogott, esapkodta az
ajtókat és azt mondta, hogy az Isten
miért nem teszi már akárhová ezt a sok
kölyköt. Cs k mikor Johann ur ajtaja elé
ért, vált esendesebbre. Kopogtatott ille-
delmesen s egyik fülét az ajtóra tette,
hogy hall-e valamit. De nem hallott, mert
nem is hallhatott. Johann már távozott
az üzletébe s éppen az ajtóra volt fölírva
krétával az üzenet, elmosódva némely
helyen, ahol a mész nem fogott a zsi-
ron: Hónab regel tyűjön 6 at ora előtt.

A két szobás lakó ugyanis csak ilyen
hangon beszélt a háztulajdonossal. Johann
gyakran mondta, hogy neki a háziur, ez
a közönséges pegyár, csak egy vursf. Me-
hetett volna innen, amikor akart, de nem
ment. Megszokta az utezákat, amiken át
ide ki kell jönni a messzi inneri Stodtbul.
Ugy is éppen csak hogy aludni járt haza.

No, télen így igaz. De nyáron még
sem volt oly nagy az elzárkózottság a

felőle, mint azt, hogy főherceg és a trón várományosa. Ez országának apraja-nagyja tudja, hogy Ferencz Ferdinánd ismeri a magyar nemzetet. Há' pedig ismeri, akkor kell, hogy szeresse is, mert e nemzet királyhüisége kristálytiszt. És ha szereti a magyart, kell hogy alkotmányosan, amugy Ferencz József módra uralkodjék majdan fölőtte . . .

Tudjuk, hogy Ferencz Ferdinánd jól beszél magyarul és szóval, írásban folyton gyakorolja is nyelvünket. Tudjuk, hogy élénken érdeklődik minden iránt, a mi Magyarországon történik, hogy mindjobban tanulmányoz bennünket, még pedig hazai forrásokból. Ohajtva sejtjük, remélve hisszük, hogy nemes szive sugallatát követve, legközelebb minél többször és minél hosszabb időre fog körünkbe jönni, hogy személyes észleletek alapján kibővítsé, megszilárdítsa rólunk való ismereteit, eddigelé nem közvetlen közelünkben szerzett tapasztalatait. Ez éljenek, a melyek akkor feléje fognak hangzani, véglegesen meggyőzők majd arról, hogy a magyar nemzet egy szívvvel, egy lélekkel olvad vele is, a minthogy egygyé olvadt a nagy Ferencz Józseffel, Ferencz Nándor trónörökös dícső mesterével.

— **A 30 millió póthitel.** A magyar delegáció tegnap teljes ülésén, melyen a hadügyi költségvetést tárgyalták *Bolgár* Ferencz kérdezte: mi igaz a gyarmatpolitikából és a flotta tervekből. Gr. *Tisza*

István azt hiszi, hogy a fuphatolózással az eszmét lancirozni akarják, s kijelenti, hogy nekünk semmi keresni valónk Keleten. *Kállay* Béni közös pénzügyminiszter azt válaszolja, hogy a flotta-tervről és a gyarmatpolitikáról elterjedt hírek nem igazak. A hajórajt csak oly arányban akarja a kormány fejleszteni, amilyenre a külkereskedelem fejlődése szerint szükség van.

— **A delegációk.** A magyar delegáció ma délután öt órakor Széll Kálmán elnöklete alatt teljes ülést tartott, a melynek napirendjére a tengerészeti költségvetés a zárószámadások és a megszállott tartományok esapatai és intézetei költségeinek tárgyalása volt kitűzve. Vita csupán a tengerészeti költségvetésnél volt, a hol *Bolgár* Ferencz újból felvetette a kérdést mi igaz abból, hogy a külügyminiszter kolonialis politikát tervez s való-e hogy a terv keresztülvitelére a flotta szaporítását is czélozzák? E kérdések felvetése nézete szerint azért szükséges, mert a közös minisztereknek az albizottságokban tett kijelentései elég világosak.

Tisza István gr. azt hiszi, hogy itt egy eszme lanszirozásáról, az országos bizottság véleményének kipuhatólásáról van szó s ezért kötelességének tartja, hogy a kolonialis politika és a kapcsolatos flotta-szaporítás kérdésével foglalkozzék. Igen nagy óvatosságot ajánl a jövőben s hangsúlyozza, hogy a miért a külhatalmak a távol keletre gravitálnak, semmi ok se forog fenn, hogy őket kövessük.

Kállay Béni közös pénzügyminiszter szolgált ezután *Bolgárnak* az óhajtott felvilágosításokkal. Kijelenti, hogy nem lehet homályról beszélni, a mely a közös miniszterek terveit burkolná. A kormány terveinek kifejezője az a budget, a melyet a bizottság elé terjesztett. Azt pedig *Bolgár* is elfogadja. Konstatálja, hogy a külügyminiszter nem proklamált valami nagy kolonialis politikát, mert az csak természetes, hogy a külkereskedelem fejlődéséhez képest, a flotta, a melyre e kereske-

delemnek támaszul szüksége van szintén fejlesztessek.

A bizottság nagy megnyugvással fogadta a miniszter kijelentéseit s a költségvetést valamint a napirend többi tárgyát további vita nélkül megszavazta.

Országgyűlés.

Budapest, május 23.

Nem voltak sokan a Házban, mikor az elnök az ülést megnyitotta. A néppárt távolmaradt.

Az elnöki előterjesztések és *Pulszky* Ágost pénzügyi bizottsági előadó előterjesztése után a napirend előtt *Komjáthy* Béla kért szót.

Azon kezdte, hogy a parlamentárizmus egyik alapja, hogy egymás nézeteit tiszteletben tartjuk, meggyőződéseink őszinteségét meg ne gyanúsítsuk.

Aki *Kossuth* és *Deák* emlékét sérti, azt gyalázza, az a nemzet ellen követ el merényletet.

Akadtt a parlamentben egy olyan alak, ki általános megbotránkozást keltett a *Kossuth* emléke ellen elkövetett merényletével . . .

Azt mondja az a lap, hogy a *Kossuth* emlékét gyalázó könyvet ingyen egy főur áldozatkészségéből osztogatja. Nem hiszem, hogy a magyar főurak közt akadna ilyen, sokkal jobb véleményben vagyok róluk . . .

Talán indokolt volna az erős fellépés is, talán kötelezve volna a Ház, hogy vele szemben állást foglaljon . . .

— De én azt hiszem, t. Ház, az felesleges. Elég, hogy itt az első ülésen esakis hangot adjon annak, hogy miat gondolkozik arról és azokról, akik *Kossuth* Lajos emlékét megtámadni merték. En, t. Ház, itt határozatot provokálni nem akarok, nagyon helytelennek tartanám. De tudom, hogy minden becsületes magyar embernek pártkülönség nélkül meg van a lelkében az, hogy mit gondol azokról, akik erre a térére ragadtatták magukat. En, t. képviselőház, még a megérde-

lakók között, esti nyolcz órakor még világos az idő és nyáron vidámabbak is a szegény emberek. Több a napszám, több a munka. A maroni nem kell ugyan, de már — tessék azt — légy tekintetében nagy a fölhajtás. Nyáron, ha *Johann* hazajött, rendesen hozott a zsákoló ember gyerekeinek almát, sőt vásárkor valóságos szivart, mézeskalácsból. Mindenki hálával adózott neki e dolgokért, de különben is becsülték. Az ajtón való korrespondálás tekintélyt szerzett neki. Továbbá ő nem volt egészen szegény ember és az állából azon darabot, amely a császárszakáll közül ki kell hogy látszon, hetenként kétszer boesátotta a borbély gondjai alá.

Erre állásánál fogva is szüksége volt. Ő egyik előbbkelő vendéglőben a konyhadvarosi állást töltötte be és jól élt. Neki kötelessége volt a tüzelőfák bekészítése iránt intézkedni, borjut vágni és nyulakat hámozni ki a bőrükből. A kávé is ő pörkölte, de még ő is darálta egy nagy gépen. Ezen fölül napközben apróbb szolgálásokat tett a vendégeknek s kétségtelen, hogy ezek mind haszonnal járnak. Étel-ital kijárt neki s *Johann* az egészségnek csodás képét nyújtotta a városszéli ház sápadt alakjai között. Szépen is fel volt öltözködve mindig, mert a ruhát az üzletben rendszerint kieserélte mással és ezüst óralánczán nagy ezüst tallérok függöttek és csörögtek, mikor *Johann* az utcákon lépkedett. Másként ő is szerényen élt, szobáit maga takarította, ivóvizet pedig a parti munkás felesége hozott neki egy korsóval, amit illendően jutalmazott *Johann*. A kis sápadt asszony félénken köszönte meg.

Egy darab kis félénkség volt ez az asszony, a szegényeknek abból a fajtájából, a kit ha egyszer földhöz üt a sors, soha nem bírnak lábrakapni többé. Nem esküdött felesége az urának, csak ugy éltek együtt, mivel a négy gyermek miatt nem jutottak ahhoz, hogy pénz telhessen az esketésre. Pedig keresett az ura, már a mennyit a zsákolással keresni lehet, de bizon hatodmagukkal voltak. A kenyérből minden nap háromszor kellett hat karajt szegni, sőt többet is, mert játékos a gyermek, sokat szaladgál, és hamar megéhezik. És hogy két év előtt az urával az a baj esett, még a jövedelem is megfogyatkozott. Honvéd huszár volt az ember, behívták gyakorlatra s ott megázolta a ló. Betegen jött vissza. Azóta mind nehezebben megy a munka, gyakran fájlalta a derekát és a mellét, a hol a bordákban okozott bajt a lópatkó. Már ilyen bajjal nehéz a zsákolás s fáradtan, kimerülve tért esténként haza. Az asszonya vigasztalta, ajnározta és kedveskedett neki a négy gyermekével, a miként tudott s a zsákoló pedig leült az egyetlen ágy szélére és a tehetetlen ember szomorúságával nézett végig a családján.

A légyvesztő ember, a ki titokzatos bográcsokban főzte a maga szereit és felsőbb orvosi tudásokat tulajdonított magának, ajánlott neki gyógyirakat, sőt össze is gyurta azt maga viaszából, deákulum ffastromból és szőlővenyige hamvából. Am az ir, a melylyel a légyvesztő szerint a nagy *Napoleon* gyógyította a katonáit, mit sem használt. Egy nap este szokatlan némasággal járult haza a beteg ember és a hogy benyitotta a zugszoba

ajtáját, fölkapta a legkisebb gyermekét és sírva fakadt.

— Itt a heti pénz, *Judit*, — mondta könnyes szemekkel tekintve végig az asszonyán — nem tudom, hozok-e többet haza. Nem vállalnak már a munkához a pajtások.

A pajtások . . . A munkás, a ki a gyűléseken veri a mellét és egyesül közös harezra a tőke ellen, nagyon kegyetlen tud néha lenni a maga embereivel. Nála az erő minden, a lábak, a kar, a derék, a nyak izmai. Az erő a létfentartás, a ki erős, az megél, a ki megrokkant, mire sem való és álljon félre az utból. Már régen figyelték, hogy kevesebbet dolgozik, mint a többi, sokkal kevesebbszer fordul a waggentól a hajóig s ugy áll a zsák a vállán, mintha a padlóról egyenesen leakarna fordulni vele a vízbe. Hát ez pedig nem megy. Mikor a déli pihenőn fáradtan dőlt a zsákokra és elszomorodva nézte, hogy mennyi van még lehordani való, a többiek összesugtak és kimondták, hogy ezt már nem állhatják tovább. Nekik kell helyette dolgozniok és miatta késnek a munkában. A ki ilyen, az ne álljon akordba dolgozni. A jó pénzt hagyja meg annak, a kinek ereje van az ilyen munkához, maga meg pedig menjen napszámba, a hol ténfereghet, mert ott nem magának dolgozik. Mikor aztán vége volt a fölválalt munkának, megmondták neki, hogy nem veszi be többé a társaság.

Ezután már csak még kevesebbet kereshetett. A hajókra ment dolgozni könnyebb munkára a mázsához, a hol a buzát mérik vagy a stégnél apró sörös hordókat guritgatott le a partról. Már ilyen

melt nevet sem mondom ki, épen azért, mert a parlamenti illem, amelynek min dig hive voltam, ezt nekem megtiltja. De gondolom és azt hiszem, hogy önk is gondolják.

Az egész Ház helyeselte Komjáthy tapintatos magatartását.

Az elnök kijelentette, hogy határozathozatal szükségére nem fog fenn s a Ház áttért a napirendre, a szövetkezeti javaslat részletes tárgyalására.

Az izgalom lassan lecsillapult s a Ház nyugodtan tárgyalta tovább a részleteket. Benyovszky, Polónyi után Major elmondta a magáét. Majd Rátkay és újra Polónyi következett.

A felszólalásokra a pénzügyminiszter adta meg köztetszés közben a maga okos, megnyugtató felvilágosításait.

Az ülés berekesztésekor a szabadelvű párt hatalmasan megéljenzte a miniszter elnököt, kinek ma nevenapja volt.

Az új pótadó jelentősége.

Debreczen, május 24.

(—s.) Multkoriban e lap hasábjain a közegészségügyet nemzeti szempontból tárgyaltuk s rámutattunk arra a szemmel látható igazságra, hogy a legnemzetibb, legmagyarabb politika lenne javítani közegészségügyünket, melynek még mindig elhanyagolt volta épen a legmagyarabb vidékeket sújtja, épen az alföldi tősgyökeres magyar faj propagatív képességének szép eredményeit semmisíti meg az átöröklött nyavalyák nagy heveny fertőző járványok pusztításai által, mikor pedig a magyar faj szaporodása s általában az erősebb népesedés lenne a nemzet boldogulásának alapfeltétele.

Disraeli a nagy angol államférfi szavai szerint is:

„Nem lehet eléggé gyakran s eléggé bőven kifejtteni, hogy a nemzet nagysága és értéke higiénikus viszonyainak fejlettségétől függ és hogy mindaz a mi a közegészségügy javítását előmozdítja egyszer-

smind a nemzet nagyságának és fényének alapjául szolgál.“

Ebből a szempontból ép úgy, mint a humanizmus szempontjából is örömmel üdvözljük ezt a törvényjavaslatot, melyet Perczel Dezső belügyminiszter terjesztett legutóbb a képviselőház elé a nyilvános betegápolás költségeinek fedezéséről.

Az 1875. III. tez., mely erről intézkedik s mindmáig érvényben van, nem bizonyult megfelelőnek, mert a betegápoló intézetek érdekeit nem biztosította kellőképpen s nem felelt meg a betegápolásügynél felmerülő más fontos érdekeknek sem.

A községek és vármegyék némelykor aránytalanul lettek megterhelve a betegápolási díjak ezimén s néha ezért a legesunyább illetőségi harcok keletkeztek a mikor a költségek behajtására került a sor, a mi sem erkölcsi, sem anyagi szempontból nem szolgálhatott a közegészségügy emelésére vagy a humanizmus nagyobb dicsőségére.

A mostani törvényjavaslat tulajdonképpen a 75. III. tez. revíziója.

A betegápolási pótadó országos betegápolási alapot teremt, melyből a nyilvános és magánkórházak minden nehézség nélkül hozzá jutnak az ápolási díjakhoz s módjukban lesz humánusabban gondoskodni betegeinkről.

A hevenyfertőző betegségek elleni védekezés szintén az országos alap terhére esik, nem lesz többé a községek és törvényhatóságok jobb vagy rosszabb anyagi képességének kiszolgáltatva.

Megszűnik az illetőségi háboruszkodás s mind az a kellemetlen nehézség, mely a betegek felvétele, elbocsátása, illetőségi igazolása s a költségek elszámolása közül felmerült s mely lényegesen hozzá járult ahhoz, hogy a nép ne tudjon megbarátkozni a kórház intézményeivel s inkább eltitkolja fertőző baját is, semhogy felvétesse magát.

A törvényjavaslat gondoskodik a lelenczűgyről kiterjeszkedve a keresetkép-telen anyák gyermekeire is s egyik fon-

tos és humánus intézkedése a vagyontalan elmebetegok ápolása az országos alapból.

A betegápolási pótadó emellett egyáltalán nem is tekinthető új tehernek csupán azon községi teher arányosabb megosztásának, mely a 75. III. tez. alapján eddig is létezett.

A törvényhatóságok betegápolási alapja helyett lesz országos betegápolási alapunk a régi slendrián rendszer helyett lesz rendezett, humánus nyilvános betegápolás ügyünk, mely közegészségünket rendkívül fogja javítani.

Ezért pedig még ha új terhet róna is reánk az új pótadó, mint a hogy nem teszi, örömmel kellene megadnunk, mert hisz legfontosabb érdekeinket s leghumánusabb érzelmeinket érinti.

Debreczeni dalárok Konstantinápolyban.

Bnkarest, május 23.

Predeáltól Bukarestig bizonyos izgatottsággal tettük meg az utat. Valjon tünnetnek-e ellenünk a románok, vagy nem, ez a gondolat motoszkált agyunkban az egész uton.

Végre megérkeztünk.

Fölséges szép idő volt.

A vasuti állomásnál a bukaresti magyar egyesület tagjai vártak bennünket, Bartalus János ev. ref. lelkész elnöke alatt. A magyarok között feltűnő szép urileányok voltak.

A lelkész hazafias üdvözlő beszédére Márk Endre válaszolt meleg szavakban, megköszönve a szives s lelkes fogadtatást. A bevonulás a városba fenséges volt. Az utcák pazar pompával vannak ékesítve, azonban nem a mi tiszteletünkre, hanem ma van a koronázási évforduló. Az utcákon tenger nép foglal helyet.

helyre kellett meünie, a hol a járódeszkának korlátja van, mert szédült folyton és félt, hogy a vízbe esik.

Az aszfaltos, a kívül egy este hazatérőben Johann találkozott azt mondta neki:

— Beteg van a házban, herr fón Johann.

— Ki?

— A Pali. Nagyon beteg. A gyűvő hétfőn, gondolom, már csak a másvilágon keres napszámot. Négy gyerek meg egy asszony. Jézus! Agyon kék verni mind a szegény embert legénykorában. Micsoda jó lélek az az asszony, aztán most éhen halhat. Nézze, herr fón Johann, soha senki a világon többet nem dolgozott, mint a Judit meg a Pali. Az egyiket megöli a katonaság, a másik négy gyerekével mehet a Tiszának. Jól van ez, herr fón Johann? Jól van ez?

— Ez nem jól van — szölt Johann komolyan, mert a komolyság állandó tulajdonsága volt neki fiatal korától kezdve. — Ez nem igazságos van.

Sietve mentek hazáig s Johann ezutal nem vonult termeibe. A Paliék ajtaját nyitotta ki és megdöbbenve állt meg a nyomoruság sötét képe előtt. Nem volt már ott semmi, csak az üres nyoszolya, abban kukoricaszár, azon halódott a parti munkás. A gyerekek egy rossz asztal mellett álltak, a miért nem adott pénzt senki, a falra hosszában fel volt ragasztva egy faggyugyertya és lángja sebezgett a salétromtól, a mi belehullott. Az asszony térdelt az ágy előtt. Szemeiből kiveszett már a sírás könnyje, csak éppen a gondolatai jártak a halál körül. De volt

könnye Johannnak, mely azonnal a szemébe csapott.

— Itt a hideg van — szölt elérzékenyülten, mert mást nem tudott mondani. — Ez ez hideg, hogy borzasztó.

Az ágyból felelte rá szakadozottan a Pali:

— Hideg. Mondtam Juditnak, szedje ki ezt a kukoricaszárat a nyoszolyából. Nekem már ugys mindegy — tüzeljen a gyerekekre...

— Oh én uram és Istenem, de elhagytál minket — zokogta az asszony.

— No az nem ug, nem a kukoricaszár... szölt sebesen Johann. — Majd én gondoskodik.

Gyorsan megindult a lakása felé. Johann lakásából eddig, mint említve volt, csak az tudatott, hogy ablakaiban muskátli és pipaszár foglalnak helyet s egy fél keztyű, azonban kutyabőröböl. Most ime mi derül ki. Van ott fa, aprófa és vágottfa, kenyér, szalonna, hurka, bor, lámpás és takaró-pokrócok. Mindezt sietve hozza a bádoggályhában hamar fölgyújtották a lángot s mormogott a bádogg, mert ez szokása neki, mikor melegszik. A beteg pedig egy pohár bort kapott, a gyerekek ettek, a mihez ki tudja mikor jutottak, meleg ételt, mert Johann semmibe sem vette az új nadrágját, hanem letérdelt a kályha elé és oly szépen süttötte meg a szalonnát, hogy csoda. Palinak pedig párnát helyezett a feje alá és rátámadt az aszfaltosra:

— Maga meg parátom, nem itten álok, mint a szomár. Az orvost, az orvost kel híjni. A doktor Sternhoz menjen és mondja a doktor Sternnak én hivatom, a

Johann a Waldhornbul. Nem kel félni Pali, csak nem kel félni. Egy jó orvos a doktor Stern. Az csak belenéz az emberba ma és holnap már táncolja a valezert. Az nem szép, megijedni... Egy lovag katonátul!

Eledt a beteg és Johann arcára mondhatlan hálával függeszté szemeit az asszony.

— Hol van magátul a legidősb fiu, a Jancsi. A Jancsi bemegyek a Valdhornba és mondani, hogy a Johann holnap nem tyüvök, van nekem egy kis dolga. Majd én csak it marodom hónap, Judit és én mutatom magának, a tremdedésit ne legyen, hogy hónapután sétálja a Pali, mint kavalir a korzón.

Még a Pali is megmosolyogta nagy fekvő betegségében ezt a lelkesült szavallást s a szegény munkás elárvult szívéhez a boldogság érzete férközött, hogy lám, csak van Isten az égben. Nyujtotta sovány kezét az ágyból feléje.

— Hogy hálálhassuk meg a jóvöltát, Johann ur? — szölt félénken az asszony, Mikor mindenki elhagyott már bennünket.

— Mindenki, mindenki — felelt sebesen Johana. — A Johann nem mindenki... A Johann csak egy konyhaszolga... igaz... ein Küchenknecht nur... de a Johannak van szív... Pali, van szív!

Nagyobb bizonyosság okáért az öklével rá is ütött a tulajdon szívére akkorát, hogy két könnyesepp, a mely a szeméi végében lopta a napot, kipattant onnan. Ez Johannak szerföltt jól esett, mert nem szép a sírás egy olyan embertől, a ki vérben dolgozik.

Részint gyalog, részint lóvasuton mentünk a magyar egyesületig. Mialatt bevonulásunk tartott, az utcákon a román ezredek teljes díszben eldeffilíroztak **Károly** román király előtt.

Megjegyzem, hogy a magyar üdvözőlő beszéd roppant ellenszenvet keltett.

Délben a magyar egyesületben díszes lakoma volt. **Bartalus** János lelkész mondotta az első felkőszöntőt, lelkesen üdvözölve a debreczeni dalárokat.

Márk Endre válaszában különösen azt hangsúlyozta, hogy a bukaresti magyarok nehéz helyzete dacára, a fogadtatás valóban várakozáson felül sikerült.

Csegeri titkár, egy hetven éves öreg, könnyek között köszöntötte fel a debreczeni dalárokat. *Mondják meg* — ugymond, — *mi magyarok maradunk egy szívrrel-lélekkel, halálunkig!*

Most már többet nem írhatok, mert a posta megy. Üdvözlöt a távollévőknek!

Ujlaki Antal.

Nem leszek tovább bálitudoúsító.

Ismerem az egész város bálozó hölgyközönségét, viszont ők is ismernek engemet. A farsangon csak 28 bálban voltam, mert nem volt több, majális eddig 5 volt, de kilátásba van még legalább másik öt, juniális pedig vagy 15.

És én minden mulatságon ott vagyok, sőt még azonfelül is csapok görbeestét, mert hát „nem lehet az ember fából, ki kell rugni a hámfából.”

Ennélfogva nap-nap után reggel járok haza, természetesen a kedvem olyan mint a májusi rét, virágos. (Az orra is nemsokára borvirágos lesz a tudósító urnak. A szedő.)

Nappal aztán természetes, hogy úgy érzem magam, mint az őszi légy, bágyadt vagyok. A multkoriban meg is pirongatott Uriel ur, — bár ő sem jobb a Deákne vásznánál, de szeret komolykodni, — hogy vigyázzak az egészszégemre.

Magam is belátom, hogy ez nem mehet így tovább. Sőt mi több, belátta a háziasszonyom is és felmondta a lakást, amit épen nem csodálok.

És mindennek mi az oka: az, hogy bálitudoúsító vagyok. De nem leszek tovább. Kedves szerkesztő ur és tisztelt bálozó hölgyközönség ezennel beadom lemondásomat. — Engem ugyan nem látnak többet a pénztárnoki asztalnál körömlöni a jelenlévő hölgyek névsorát. Pedig hogy ismertem már ott mindenkit!

De mindegy, nehéz szívvel bár, de ott hagylak fontos bálitudoúsítói állás. Én nem szenvedek tovább.

Minden mulatságon elvész egy kalapom, az igaz, hogy keritek helyette másikat, ami miatt aztán félek az utcán járkálni, hogy valaki nyilvánosan leveszi a fejemről a kalapomat . . . kalapunkat . . . akarom mondani a kalapját . . .

De még ez semmi, a multkor az egyik czipóm veszett el. Gondolják meg kérem: az egyik czipóm, épen a második négyes előtt, amire már egy hónappal előre angazsirozva voltam. A dolog úgy történt, hogy egy ábrándos keringő alatt nagyon összetiporták érzékenyszívű tyukszememet, minek következtében kisurrantam a teremből, hogy egy perczre megpihentessem megbántott lábaeskmát s lerántottam a czipóm.

Éppen ebben a perczben harangozott be **Magyar** Imre a négyesre. Felugrottam, huznám fei a czipót, keresem, nincs sehol. Kétségbeesésben mentő gondolat után kapkodtam. Végre kerítettem egy pár czipót egy pinczértől halállal fenyegetés és 3 pengő ellenében.

Ilyen és hasonló kalimitások érnek örökösen. Nem megyek többet egyáltalán semmi mulatságba.

De mégis elmegyek még egyszer: holnap a nőipariskola majálisára. Ha minden mulatságon károm volt, legyen már egyszer hasznom is. Oda érdemes elmenni, mert lesz tombola és tomboló jó kedv. Gyöngéd, puha kacsók által himezett kézimunkákat lehet nyerni.

Igen, elmegyek, csak aztán magok is jöjjenek szép hölgyeim, hogy nem marad ki senkinek sem a neve a báli névsorból, jöjjenek el sokan, mert a gazdász gyerekek mind ott lesznek, hiszen e miatt a mulatság miatt még pünkössti vakációra sem mentek haza.

Ugocsa!

Kossuth gyalázói.

— Bakonyi indítványa. —

Debreczen, május 24.

Bakonyi Samu dr. a holnapi közgyűlés elé Kossuth Lajos emlékének meggyalázói Zelenyák, Zimándy, Lepsényi méltó elítélésére a következő indítványt terjeszti:

Tekintetes törv. hatósági közgyűlés!

Bármily eltérők is legyenek a nézetek Kossuth Lajos politikai működését illetőleg történelmi tény az, hogy nevezett nagyhazánk fia közpályán való működése korszakaikötő eredményeket mutat fel hazánk történelmében Lankadást nem ismerő kitartó munkálkodása, fényes tehetségei, szepőltenül ragyogó emberi és hazafiúi jelleme pedig az emberi erények oly tökéletes példányát mutatja elének, mely tiszteletre gerjeszti az egész művelt világot s még tisztességes fegyverekkel küzdő ellenfeleit is. Kossuth Lajosra méltán büszke minden magyar szív. Ez a szempont vezette törv. hatóságunkat, kik 80. és 90-ik születése napján annak idején hála iratokkal üdvözölték s midőn diszpolgáruul választották meg őt.

Kossuth Lajos nemtelen rágalalmazása s meggyalázása egy nemzetünk meggyalázásával; s az a modor, melylyel még sirban nyugvó anyja emlékét is gyalázati sarával igyekszik bemoeskolni két merénylő: a politikai fanatizmus és elvete-műltiség oly jelensége, mely békés politikai küzdelmekben ép oly szokatlan, mint jogosulatlan.

A törvényhatóságok bástyái mögül kelt fényes pályája küzdterére Kossuth Lajos; meggyalázóival szemben adjanak elégtételt kegyelettel őrzött tisztelt emlékének a törvényhatóságok, melyek ezáltal egyszersmind a megsértett nemzeti becsület érdekében teljesítenek nemes kötelességet.

Indítványozzuk ennél fogva: mondja ki a közgyűlés, hogy azon hazafiatlan merénylet fölött, melylyel Zimándy és Zelenyák nevű plébánosok Kossuth Lajosnak, hazánk halhatatlan érdemű s szepőlten jellemű nagy fiának emlékezetét beszennyezni s ez által a magyar nép hállás tiszteletéből kirekeszteni törekedtek s az ezen gonosztevő célzattal írott szennyüket nemcsak a külföldön terjesztik nemzetünk gyalázatára, hanem ujabban a magát néppártnak nevező politikai frakció egyik hivatalos közlönye Lepsényi Miklós szerkesztő felhívása szerint ingyen osztogatja olvasói között: Debreczen sz.

kir. város közönsége megbotránkozásának ad kifejezést s nevezett merénylőket s bűntársaikat minden becsületes magyar honpolgár megvetésére méltóknak ítéli; s egyben hasonló nyilatkozat tételére felhívja, átirattal az összes tártörvényhatóságokat.

Debreczen, 1898. május 23.

dr. Bakonyi Samu	Kertész János
Tóth Béla	Öry Mihály
Pongó Lajos	Bácsi András
dr. Nagy Zsigmond	Török Bálint
Harangi Sándor	Kiss Aibert s. k.

Adjatok virágot a május virágaiból, hogy befedezzem azt a sirt, melyet a szabad, lovagis magyar nemzet kegyelete vesz körül. Adjatok virágot a május virágaiból, annak a férfinak sirhalmára, kit meggyalázni merészelt néhány ember, kik *magyarnak* tartják magukat, de kiket a *magyar*, aljas merényletük után kidob szívéből. Nemes, népszabadságért dobogott szívére hintem a virágot, hogy ne fájjon neki sirjában a megtévedt elme gyalázata, melylyel el akarja homályosítani azt a fényt, mely e sirból a hazára lángol . . .

Igen! Három, magukat magyaroknak hazudó ember meggyalázta az ország egyik legnagyobb fiának emlékezetét. Felbolygatja a sirban nyugvó nyugalma s durva kezekkel szakgatják a meghalt nagy ember fejéről azt a babért, melyet a félvilág font homlokára.

Mi, akik tisztelettel hajlunk meg mindenkinek a politikai meggyőződése előtt és nem istenítjük az embereket, kiknek legnagyobbjait is kíséri a gyarlóság, sohasem tartoztunk azok közé, kik az utolsó jottáig helyeslik a *Kossuth Lajos* politikáját. Tévedhetett ő is, kit fényes tehetsége és korának szelleme a nemzet vezetőjéül rendelt egyidőre. De ne feledjük, hogy dicsőségében és tévedéseiben is nagy volt és csak gyáva lelkek gyalázkodhatnak egy olyan férfi emlékezetére felett, ki közkincsé tette a közszabadságot és nemzetét a boldogulás útjára vezette.

Reméljük, hogy Debreczen szab. kir. város törvényhatósági bizottsága egyhangulag megvetését fogja azok iránt kifezni, kik kegyeletében sértették meg a magyar nemzetet.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenör“ eredeti távirata. —

Lipót főherczeg halála.

Budapest, május 24. Lipót főherczeg ma Badenben meghalt.

(A megboldogult főherczeg Reiner főherczeg legidősebb fia volt, született 1823. jun. 6 án Milanóban. 1860 ban, mint főfelügyelő vezette a műszaki szolgálat ujjászervezését. Résztvett az 1866-iki hadjáratban. 1880-ban lovassági tábornok lett.)

A felképzelt Lepsényi.

Budapest, május 24. Lepsényi Miklós országgyűlési képviselő ma megjelent a Házban s bocsánatot kért amiért a Kossuth emléket gyalázó könyvet lapjában hirdette.

Mig Lepsényi beszélt, folyamatosan fenyegetések között a legkíméletlenebb szavakat zudítják feléje.

— *Rabló, gazember, orgyilkos, himpellér* — zug feléje minden oldalról.

Lepsényi rendőri fedezet mellett későn távozott a házból.

A Ház előtt *Olay Lajos, Pichler Győző* s még több képviselő várta.

Ahogy Lepsényi kilépett a Házból, a rendőri fedezet daczára *Olay, Pichler* s a többi képviselők *rárohantak, megpofozták, fölruzták s a földön megbotozták.*

A rendőrök végre nagynehezen kiszabadították Lepsényit, kocsiba ültették s lakására vitték.

NAPI HIREK.**Tájékoztató.**

Lepzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és közlő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfelvételek felvilágosításokat átad hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

A Gönczy-egyesület „Göthön“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

— **Debreczeni emberek királyi audienzián.** Csicsery Géza alezredest és Pongrácz Jenő főügyészt tegnap ő felsége kihallgatáson fogadta, melyen előléptetésüket és illetve kineveztetésüket köszönték meg.

— **Az állami tisztviselők drágasági pótléka.** A magyar állami tisztviselők országos szövetsége kérvényt intézett a miniszterelnökhöz, a kitől az állami tisztviselők drágasági pótlékának megadását kéri. A magyar állami tisztviselők eddigi létfenntartásukért kénytelenek voltak küzdelmes harcot vívni. Főtartartotta azonban bennük az életet erőt az a remény, hogy a nyomor valami uton csak enyhülni fog. De a reményük megvalósulása helyett keserű csalódás jutott osztályrészükül. A kisebb javadalmazású tisztviselők a jelen rendkívüli drágasági viszonyok mellett azon szomorú helyzetbe jutottak, hogy a szó szoros értelmében a betevő falatjukkal is takarékoskodni kénytelenek, nehogy az éhségnek legyenek kitéve. A beállott drágasági viszonyok miatt az államtól kénytelenek rendkívüli segítséget kérni. Mennyi nélkülözéssel kell a magyar állami tisztviselőknek megküzdeniök, ha már a jobb helyzetben levő tisztviselők is panaszkodnak az elsőrendű élelmiszerek beszerzési lehetőségének lehetetlenségéről és a kisebb javadalmazású állami alkalmazottak tel-

eladósodásáról. A magyar állami tisztviselők lesújtva bár, kötelességszerű megnyugvással fogadták a kormánynak azt az elhatározását, melyet a miniszterelnök az államtisztviselők méltányos igényeinek kielégítésére kilátásba helyezett. — A jelen nyomasztó helyzetből kifolyólag arra kéri a kormányelnököt, hogy az 1898. évi IV. t.-czikben foglalt dispoziciók kiszabott időben való keresztülvitelének megzavarása nélkül is az állami tisztviselők ma már elviselhetetlen helyzete enyhíthető anélkül, hogy az államkincstárt az a jelentékeny több kiadás terhelje, mely a végleges fizetés rendezéséhez szükségeltetnék. Erre két mód látszik alkalmasnak. A jelen pillanatnyi és a rendkívüli drágasági viszonyok által előidézett drágaságból folyó nyomor csak drágasági pótlék által enyhíthető. Második eszköz a jobban dotált állások szaporítása.

— **Megrendítő halál.** A gondviselés utjai néha igazán kifürkészhetetlenek, a sors csapásaival néha valóban nem békülhetünk ki. — Egy szegény özvegy asszony szive szeretetével, két keze fáradtságával felnevelt egy fiut emberkorig és midőn a fölnevelt ifju kilépne az életbe, jó a kérelhetetlen halál. Így történt ez az állami főreáliskola legkitünőbb tanulójaival *Szabó Istvánnal*, ki minden osztályt jelesen végzett, a VIII. osztály vizsgálatát is úgy állotta ki, a ki a matematikai és természettudományok terén valóságos zsenialitással volt megáldva, akire az iskola már eddig is büszke volt és akitől a jövőben dicsőségét remélte. A május elején lefolyt osztályvizsgálat után betegeskedni kezdett s az érettségire való lázas előkészület csak fokozta baját. Az írásbeli érettségire már csak vonszolta a testét, de nem akart elmaradni pályatársaitól, kidolgozta a magyar és német tételt kitünő sikerrel, de a francia dolgozat közben, e hó 20-án kihullott reszkető kezéből a toll, kocsin szállították haza a vizsgálati teremből, agy- és hasifuszba esett és ma reggelre kiszenvedett. Tanárai és tanulóitársai között általános a részvét és szánalom!

— **Meghívó.** A „Petőfi Dalkör“ által f. hó 28-án szombaton a nagyerdei nyári vígadóban dal- és zene-estélylyel egybekötött majálisára már szétküldték a meghívókat. A műsort már itt közöljük, mely minden tekintetben érdekesnek ígérkezik:

1. Nyitány. Magyar Testvérek zenekara által.
2. „Borus az ég határa“ népdal, Riglertől. Előadja a dalkör.
3. Czimbalom játék, előadja Asbóth Vilma k. a.
4. „Intermezzo“, a Paraszt becsület cz. operából, „Sirtam eleget utánad“ népdal, éneklí Sebesi Bassett Vilmos ur.
5. A Bárd Siehertől, „Nyisd ki rózsám“ népdal Zimaytól, előadja a dalkör.
6. Balaton dal, „Szomorú füz hervadt lombja“ népdal, éneklí: Sebesi Bassett Vilmos ur.
7. „Rákóczy induló“ Hubertől, Magyar Testvérek zenekara kísérlete mellett előadja a dalkör.

— **A mester-utcai iskola nem eladó.** A városi tanács tegnapi teljes ülésében szavazattöbbséggel elejtette azt a tervet, hogy a nagymester-utcai régi iskola-telek eladassék s ama városrészt számára tervezett kisedővódnak más telek vásároltassék. A tanácsot előbbeni álláspontjának megváltoztatására tapasztalaton alapuló pénzügyi okok bírták.

— **Kérelem a kerékpáros egyesület tagjaihoz!** Egyletünk f. hó 29-én az az Pünkösdi első napján kirándulást óhajt tenni N.-Váradra, hol ugyanakkor pályaversenyt rendez az ottani egylet tiszteletünkre. Kirándulásunk tervezete a következő: Gyülekezés folyó hó 29-én reggel 1/2 órákor a Bika szálloda előtt, indulás pontban 5 órákor. Utirány: Debreczen, M.-Péres. Sáránd, Derecske, B.-Ujfalu, B.-Szt.-Márton, M.-Peterd, M.-Keresztes, Artánd, Bors, B.-Püspöki, N.-Várad. Távoltság 76 kilométer, hajtási tempó kilométerenkint 4 perc, minden 10 kilométer után 10 perc pihenő. Megérkezés Nagy-Váradra délelőtt 11 óra 10 perczkor, hol is az egylet bennünket fogadni fog. A kirándulók a Rimanóczy féle szállodában lesznek elszállásolva. Visszaindulás 30-án délután 1/2 órákor, a fenti tempó és utirány szerint, megérkezés Debreczenbe 7 óra 40 perczkor. Felkértenek azon egyleti tagok, kik ezen kiránduláson részt óhajtanak venni, folyó hó 25-én délután 6 órákor az egyleti gyakorló téren megjelenni szíveskedjenek, hol is alantírottaknál az utra vonatkozólag, bővebb felvilágosítást nyerhetnek. — Debreczen, 1898. május 24. Kacsó Ferencz, Keszler Gyula menetparancsnok.

— **Szülők figyelmébe.** Vettük a következő sorokat: Azok a jószívű vidéki emberbarátok, a kik a szünidő gyermektelepekből kimaradt jónevelésű, intelligens, de szegénysorsu és üdülésre szorult budapesti iskolás gyermekeket gyermekek játszótársául a vidékre meghívni s ott őket ingyenes ellátásban részesíteni óhajtják, vagy azok a jó emberek, a kik ily gyermekek ellátását más jószívű emberekkel kiegészíthetik, fölkértenek, hogy az emberbarátok névjegyzékének összeállítása és közzétehetése végett az ellátásban részesítendő gyermekek évét, nemét, nyelvismeretét és vallását, továbbá a vendéglátó teljes címét és a közlekedési eszközök megjelölését lehetőleg mielőbb Fürst Ida nővérrel (Budapest VI. Szondy-utca 95-6 szám alatt közölni szíveskedjenek.

— **Tömeges fegyelmi ügyek Mármarosban.** Mármaros vármegye közigazgatási erdészeti bizottságának megkeresésére a volt urbéresék, illetve az iskolás alap tulajdonát képező erdőségek kezelésénél fenforgó szabálytalanságok miatt Priszlop, Lyackoveez, Teronya és Ökörmező községnek előjárósága, továbbá Kovács Demeter kalocsai községi bíró és Csüri József kalocsai körjegyző ellen, Lator Sándor, a vármegye alispánja fegyelmi eljárást indított meg. Ugyancsak fegyelmi eljárást rendelt el az alispán Enyedi Lajos hosszumezői községi jegyző ellen is az utadó kezelésénél tapasztalt szabálytalanságok miatt.

— **Halálozás.** Debreczeni Gáborné szül. Komjáthy Klára folyó hó 24-én 73-ik éves korában 5 napi súlyos szendés után elhunyt. Az elhunyt földi részei folyó hó 25-én, d. u. 3 órákor fognak az ev. ref. egyház szertartása szerint Nagy-uj-utca 1605. sz. háznál tartandó gyászima után a Kossuth-utcai temetőben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyezettetni.

— **Vizsga az ohati iskolákban.** A város ohati iskoláiban most folynak az évet záró vizsgák, melyeken a tanácsot *Roncsik Lajos* kultur-szenátor és *Szabó Kálmán* iskolaszéki jegyző képviselik.

— **Talált szemüveg.** Tegnap délután a Nagyerdőn egy fekete szemüveg találtatott. Tulajdonosa a reggeli vagy a déli órákban átveheti szerkesztőségünkben.

— **Az elégetett Zimándi.** Hajdu-Nánás városába is megküldötte Lepsényi a Zimándi-féle, Kossuthot gyalázó könyv több példányát. A h. nánásiak ezen a gaz merényleten annyira felháborodtak, hogy az összes példányokat olvasatlanul kivitték a városháza elé nyilvánosan megégették.

— **Kalauz az új házzámozásról.** Vecsey Imre tanácsnok azt a javaslatot tette tegnap, hogy a tanács más városok példájára, a hivatalok és a nagy közönség tájékoztatása végett kimutatást készítessen az új utcanevekről és az új házzámozásról. Igen helyes kezdeményezés.

— **Kitiltott cseh iskolakönyvek.** A közoktatásügyi miniszter leiratot intézett Debreczen város hatóságához, amelyben felhívja a figyelmét arra, hogy két cseh iskolakönyvet tiltott ki az iskolákból. A kitiltott füresa című könyvek eredeti címei ezek: Dejepisz cseszky v. obrarich pronladei ceskoslovanskou. A szerzője: Fr. A Zeman és 1887-ben Prágában jelent meg Urbanek kiadásában. A második kitiltott cseh könyv szerzője: Rusky Stabikár, megjelent J. E. Kobernél Prágában a következő óriás címmel: Pardnovenye túszya eslietnyeí pomjányi perovszvatyi tyelá szlavján szojateho kisillá 74 hó fevralya 1869 goda v. esszanktpeti Moszkjoje.

TÁVIRATOK.

— *A Debreczeni Ellenőr* saját tudósítójától. —

A háboru.

Az amerikai-spanyol háborúról semmi nevezetesebb hír nincs. A hadviselő felek még mindig kerülnek a döntő mérkőzést. Ujabb értesüléseink itt következnek:

Madrid, május 23.

A lapok és politikai körök fölháborodásukat fejezik ki a felett, hogy az hajók Guantanamó előtt felvonták a spanyol lobogót. A lapok azt mondják, hogy amerikaiak, akik azt állítják, hogy a háborút a humanitás nevében viselik, a nemzetközi jog legegyszerűbb alapelvei ellen vétettek, míg Spanyolországnak Afrikában viselt háborujában a marokkaiak a nemzetközi kötelezéseket több tiszteletben tartották.

Madrid, május 23.

Hivatalos körökben azt állítják, hogy a kormány el van tökélve arra, hogy segédhajókat küld az Egyesült-Államok partjaira azzal az utasítással, hogy az Egyesült államokba vezető minden kábelt vágjanak át, még a trans-atlanti is, ha az amerikaiak a kubai kábelt átvágnák.

Vérontás a pestis miatt.

Budapest, május 24. Kalkuttából táviratozzák hogy Bhowanipur külvárosában, a pestis miatt, tegnap előtt komoly zavargások voltak. K. orvost, aki az izoláló barak részére alkalmas helyet keresett, a lakosság üldözöbe vette. Az orvos, miután hiába intette a tömeget a nyugalomra, revolveréből háromszor reájok lőtt. Egy ember meghalt és kettő megsérült. A hatóságnak alig sikerült az orvost megmenteni és a tömeget szétoszlatni.

A Zola-pör.

Páris, május 24.

A második Zola-per iránt korántsem mutatkozik oly nagymérvű érdeklődés, mint az elsőnél. Utcái tüntetésekről szó sincs.

Erre talán a szombat óta beállt esős időnek is van némi befolyása, de az a

hir, hogy érdemleges tárgyalás alig lesz és hogy a semmiségi panaszt a védők a tárgyalás előtt fogják benyújtani, az érdekesítő jelenetek kilátásától mindenkit megfosztott.

Zola nem idéztetett meg egyetlen tanut sem, mert érdemleges tárgyalásba semmi szín alatt nem bocsájtkozik és ennek következtében a vádló haditörvény szék a maga részéről szintén lomondott tanui beidézteséről.

A versaillesi per tehát távolról sem lesz oly mozgalmas, mint eleinte várni lehetett és így a tárgyalási terem tulzsfolásától sem kellett most tartani, noha a párisi törvényszéki sajtó annyi képviselőt küldött ki, hogy a terem nagy részét ezek foglalják le.

Zola a vasárnapról hétfőre virradó éjjelt Versaillesben töltötte Manieux Gábor tanár lakásán, a ki tudvalevőleg kezdettől fogva a Dreyfus-per revíziójának híve. Zola egészen nyugodt és minden eshetőséggel számolt.

A tárgyalás fél 12 órakor kezdődik meg.

Versailles, május 23.

d. u. 2 óra 30.

A tárgyalás megnyitására Labori védő kétségbevonja a versaillesi esküdt-szék illetékességét, mert Zola Párisban lakik és az Aurore Párisban jelenik meg.

Bertrand államügyész izgatottan azt feleli, hogy véget kell valahára vetni a skandalumnak.

A törvényszék erre illetékesnek nyilvánítja magát és Périvier elnök megjegzi, hogy a törvény előtt mindenkinek meg kell hajolnia, tehát Zolának is.

Labori védő bejelenti a semmiségi panaszt.

A törvényszék tanácskozássra vonul vissza, de már néhány percz múlva ismét megjelenik és az elnök kihirdeti az eredményt, mely szerint a tárgyalás a semmiségi panasz eldöntéséig elhalasztatik.

Zolát, ki automobil kocsin jött a tárgyalásra és ugyanazon vissza is ment Párisba, a tömeg bántalmazni akarta s a nagyszámu rendőrségnek csak nehezen sikerült az utat szabadon tartani.

Esterházy egy mellékszobában ezivilruhában várta az eredményt.

Páris, május 23.

Közvetlenül a második Zola-per megkezdése előtt a párisi törvényszék nevezetes döntést hozott. Bertulus vizsgálóbíró Boulancy asszony birtokában levő leveleiről konstata, hogy azok nem hamisítványok és az eljárást e tárgyban beszüntette. Tudvalevő dolog, hogy Pellieux tábornok azt állította, hogy azok hamisítva vannak.

Dajna Bandi bandája.

Dajna Bandi, ez a művész cigány tegnapelőtt nagyon haragos volt és ilyenkor úgy csapkod jobbra-balra a sikerült-sikerültebb mondásaival, hogy gyönyörűség hallgatni.

Amilyen tréfás máskülönben a Bandi, olyan szigorú ha valaki megbántja, vagy ha a makaóban a partnerének a gusztája mindig egygyel hegyesebb.

Egy gyengéje van Dajának, tudniillik a lába, elkezd már a Bandi alaposan sántítani, állítólag azért, mert külföldi utjában nagyon sokat mászott a hegyre.

Azután ez a podagra néha napján nagyon elkeseríti és ilyenkor játszani sincs kedve, inkább ott hagyja a bandát.

Szombaton este is elkezdte gyötörni a podagra és úgy éjfél előtt hazament, amiért azután a primás kimondta, hogy a Bandi csak fél osztaletkot kap, e felett aztán annyira dühbe gurult, hogy elhatározta, hogy itt

hagyja Debreczent és csak akkor jön vissza, ha majd nagyon gazdag ember lesz, hogy lenézhesse ezt a sok füstös pofájú cigányt. Ezen méltatlankodásai közben szólítja meg őt egy ur:

— No Bandi, ugy látom hogy a főhercegi tü már zálogban van.

— Bizon, — vág vissza Bandi, — ha aból kellene megélni, amit a Tekintetes Urtól kapok, már a kabátom is zálogba lehetne.

Egy másik ur pedig azt kérdezte tőle, hogy él-e még a felesége?

— Mit, él-e? tegnap ajándékozott meg két rajkóval, ha tetszik. mind a kettő a magáé lehet.

Miután látszott, hogy Dajna kománk nagyon haragos, hát magára hagytuk, egy darabig ült egyedül: egyszer csak oda szólít egy másik cigányt és azt mondja neki:

Te ki jössz-e velem Monakkóba muzsikálni?

Messebb van azs mint Beszerminy? — kérdi a cigány.

Hát egy-két malacz rikkantásnyival messzebb van, de azért majd csak oda írünk.

Hát aztán csak ketten mennék?

Dehogy, összeállítok egy bandát, kiviszek magammal egy „tolvajt“, egy „kandurt“ egy „telekkönyvet“, egy „fiskálist“, két „büszkét“, meg „ülnökné“ itt vagyok én.

Az má jó lesz, mondja a másik cigány, akkor már elmegyek.

Nem tudtam megállni, hogy ha még úgy haragszik is a Bandi, hogy meg ne kérdezzem, hogy tulajdonképen mit akar azután ezzel a népséggel Monakkóba.

Hát muzsikálni akarok velük.

Fiskálissal, telekkönyvvel, ülnökkel muzsikálni?

Hát tetszik tudni ez cigányul van mondva, ezt csak mi értjük.

Nagy kéresemre azután megmagyarázta Dajna Bandi, de előbb kezelt adatott rá, hogy senkinek nem szólok róla, hogy a banda tagjai a hangszerek után vannak úgy elnevezve és így van aztán, hogy a „primás“ az a tolvaj, mert az lopkodja össze a nótákat, meg mikor még nincs légy, a hatosokat is, a „nagy bögős“ az a kandur, mert folyton morog, a „czimbalom“ a telekkönyv, mert abba minden benne van úgy, mint a telekkönyvbe a ház, föld, kert, szőlő stb., ebbe is benne van a prim, a sekund, a basst stb., a „klárinétos“ a fiskális, mert az folyton pörlekedik, veszekedik az egész bandával, a „contrások“ azok a büszkék, mert azok nem szólnak senkihez, nem néznek se jobbra, se balra, csak büszkén huzogatják a vonót, a „kis bögős“ az pedig az ülnök, mert ha az egész banda állva muzsikál is, a kis bögősnek ülve kell maradnia, különben nem tud játszani.

Igy tehát Dajna Bandit bátran lehet ülnök urnak szólítani és azt hiszem, hogy hamarabb kiesiklandozza ő akárkinek a hagyatékát, mint akár melyik legszorgalmasabb ülnök.

Nagyot kacagtam a magyarázaton.

A Bandi pedig szidta tovább a cigányokat, amint csak tőle tellett. Mert látja tekintetes ur, nem érdemes ilyen tökkel ütött fejűekkel szóba állni.

Nézze csak azt a kontrást ott, azt besorozták katonának, mikor kimondják rá hogy tauglich, hát azt mondja az ezredesnek:

Má pedig hiába soroztat be az ezredes ur, mert én most nem érek rá katonának lenni, mert elvagyok szerződve a Margit-szigetre muzsikálni.

Hát látja tekintetes ur, ilyen a cigány.

J . . . ő

CSARNOK.

Föltámadás.

Regény.

— Irta: **Uriel.** —

(Folytatás.)

— Doktor juris, kiténtetással nyerte el az ügyvédi diplomát. Mire való a szerénység? Tudjátok meg egyszerre, hogy kik és mik vagytok, hogy annál gyorsabban összebarátkozzatok.

Bendey közelebb húzódik az ágyhoz.

— Olvastam a lapokból sorsát. Lakótársra leszek. Elvállal? Azt mondják az orvosok, én még beteg voltam, mint ön, és ime, most a teljes gyógyulás utján vagyok.

Rezgő lány hangján áttetszik a részvét őszintesége. Abayt megvigasztalja az, hogy egy csaknem egészséges embert lát, aki közelebb állt a sírhoz, mint ő. A remény szívében nyilamló sugara ismét elosztatja a halálos szorongást. Most már élni fog. Kíváncsian kérdezi.

— Lövés? . . .

— Ugy van.

— Maga?

— Nem.

— Párbaj?

— Igen. Párbaj. Bolondság volt az egész. Erdekli?

— Mindenesetre.

Egy kis intermezzo miatt történt. Dominkó tüzerhadnagy cigarettafüstöt fújt az arezomba. Nem is gondoltam arra, hogy engem ezzel „mélyen“ megsértett. Különbben is a véletlennek tulajdonítottam az egész füst esetet. — Másnap dolgom Angerer századoshoz vezetett. Képzelve, a százados visszaküldi névjegyemet, nem fogad el, mert elintézetlen ügyem van. Azt hittem, tréfa, hecpez az egész, galléron ragadva az inast, félredobtam s ott teremtem százados barátom előtt. A szalomban több tiszt is volt. Kártyáztak. Angerer százados elébem állott borzasztó komoly képpel s a fülembe sugta: Elintézetlen ügyed van!

— Nekem?

— Neked.

— Ki az ördöggel?

— Dominkó tüzerhadnaggyal.

— Nem vétettünk egymás ellen semmit. Legalább tudtommal nem.

— Rossz emlékező tehetséged van, fiu.

— Hogyan?

— Tegnap az estélyen arezodba fujta a cigarettafüstöt s elfelejtett tőled pardont kérni, te hallgattál a hölgyek kacagzagtak és én? . . . Én? Pirultam.

Most már pirultam én is.

Vér pirosította ki égő arezomat. Meg vagyok sértve! Ez vért kíván! Ez igazán nagy szégyen, s a legnagyobb szégyen az, hogy én erről mit sem tudtam. Ime, egy jó barátomnak kell figyelmemet fölhívni, hogy erkölesi veszély fenyeget. Rohantam a kaszinóba. Ott találtam Harkai bárót és Ehrenreich századost.

— Denique, a párbaj megtörtént. A tüzerhadnagy pompásan lő és engem lepuffantott. — Nem történt egyéb baj, csak hogy majd behaltam, Eh, bolond történet.

Elhallgat, megpöndörgeti selymes bajsuszát, azután elmélázva folytatja.

— Főlesapok gyáva embernek. Az élet mindennél többet ér.

Abaynak az örömtől csillog a szeme. Betegsége óta ő is gondolkozik, hogy az élet, a pusztá élet a legdrágább. Nem valami lobbanékony természetű, de most esudalatos gyorsan megszereti a könnyüvérű, de érdekes és úgy látszik nem romlott szívű új lakótársat.

IV.

Egymást mulattatják egész nap. Zsiga doktor ezer aprósággal kötelezi le barátait. Könyveket újságokat hoz egész halommal; ledobja az asztalra s aztán odaül az Abay ágya mellé, aki még mindig fekvő beteg. Az ágy másik oldalánál Bendey foglal helyet. Így fecsegnek össze vissza ezer dologról.

A triumvirátus feje: Abay, kinek ágya egész bibliotheka. Zsiga doktor nem szeret tanulni, azt tartja, a sok betű előli az ember esztét; a mások gondolataival való folytonos foglalkozás miatt az egyéni eredetiség háttérbe szorul. Ezen elvitkozna két álló napig, mert Abaynak egészen más a véleménye. Ő nem szereti a felületest embert, a kinek szerinte semmi munkája se lehet tökéletes. Bendey röstelkedve vallja be, hogy ő beutazta egész Európát, de sem annyi nyelvet nem tud, mint Abay, sem a geografiában, etnografiában, vagy egyes nemzetek kulturtörténetben nem bir annyi jártassággal, mint barátja, a ki még nem lépte át a magyar határ küszöbét.

— Nem volt kedvem tanulni, pedig politikai pályát szeretnék megfutni — szól Bendey.

(Folyt. köv.)

KÖZGAZDASÁG.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvénytársaság közlése.

1898. május hó 24-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%.	120.75	121.25
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2%.	120.—	121.—
„ koronajárdék 4%.	99.—	99.40
„ regále vált. köt. 4 1/2%.	100.50	101.25
Osztrák aranyjárdék 4%.	121.—	121.50
Egységes államkötvény 4 1/2%.	101.75	102.25
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.25	140.25

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	388.—	386.50
Osztrák hitelbank részvény	357.60	357.80
Magyaripar- és keresk. bank. r.	104.—	104.50

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.—	123.—
3%-os	103.—	104.—
Osztrák földhitel sorsjegy 3 1/2%-os	119.50	120.50
Magyar vörös kereszsorsjegy	10.50	11.—
Osztrák	20.25	20.75
Olasz	12.—	12.50
Bazilika sorsjegy	6.75	7.—
Jó-szív	4.10	4.40

Pénznekem:

Cs. és kir. arany	5.65	5.74
20 márkás arany	11.79	11.83
20 frankos arany	9.56	9.60
1 Sovereigns	12.08	12.12

Budapesti gabonátözsde.

I. Készáru-üzlet.

1898. május 23-án.

Külföld ma készáruban olesőbb árakat jelzett. A kínálat a mai buzaüzletben mérsékelte volt. Malmaink a bevásárlástól tartózkodtak és további árengedményt követeltek, amit azonban az eladók némileg engedélyeztek. Az irányzat esöndes volt. Eladatott néhány kocsirakomány kész buza, amelyekért nagy nehezen lehetett a tegnapi árakat elérni. Előfordultak azonban eladások 10, sőt 25 krral olesőbb áron is.

Rozsban csekély volt a forgalom, változatlan áron.

Tengeri vételkedv-hiány miatt ma ismét lanyha volt.

Zabban csekély volt a forgalom gyöngye hozatal következtében, az árak azonban változatlanok maradtak.

Eladatott:
Buza. Tiszavidéki. 100 mm. 78 k. 15.75 forinton, 200 mm. 77.5 k. 15 forinton, 300 mm. 77 k. 15 forinton, 200 mm. 77 k. 15.— frton, 300 mm. 77 k. 14.95 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

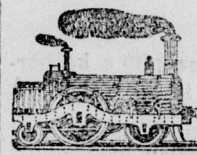
Az irányzat esöndes volt s az árak tartottak voltak, a forgalom mérsékelte volt.

Hivatalos záróárfolyamok déli 1 órakor.

Buza szeptemberre	10.94—10.96
„ márcz.—ápr.	15.19—15.21
Rozs szeptemberre	8.28— 8.30
Tengeri máj.—jun.-ra	6.23— 6.24
Zab szeptemberre	6.06— 6.08

Délután 4 órakor zárlat:

Buza tavaszra	15.20—15.22
„ őszre	10.92—10.93
Rozs szeptem.	8.25— 8.26
Zab	6.05— 6.06
Tengeri máj.—jun.	6.20— 6.21
Repeze augusztusra	12.90—13.—

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. május hó 1-től

— Egységes vasuti idő szerint. —

Debreczen—Budapest (M. áll. v. től.)

Debreczenből indul	Vonat	Érkezik
P.-Ladány* - - - 12.— déli	Vegyesvonat	1.28 délután
P.-Ladány - - - 3.37 délután	Tv. sz. sz.	5.11 délután
P.-Ladány - - - 8.15 este	Személyvonat	9.45 este
Budapest - - - 9.01 reggel	Gyorsvonat	1.54 délután
Budapest - - - 12.36 délután	Személyvonat	8.10 este
Budapest - - - 10.27 este	Személyvonat	5.38 reggel

Debreczen—M.-Sziget

Szatmár - - - 5.22 reggel	Személyvonat	1.— délután
M.-Sziget - - - 3.— reggel	Személyvonat	9.45 délelőtt
M.-Sziget - - - 8.56 délután	Személyvonat	10.49 este
M.-Sziget - - - 6.59 délután	Gyorsvonat	11.40 este
M.-Sziget - - - 6.55 este	Tv. sz. sz.	7.— reggel

Debreczen—Szerencs

Szerencs - - - 8.25 reggel	Személyvonat	11.26 délelőtt
Szerencs - - - 4.02 délután	Személyvonat	7.06 délután
Szerencs - - - 7.05 este	Személyvonat	9.55 este

Debreczen—Füzes-Abony

Füzes-Abony 4.42 reggel	Vegyesvonat	8.24 délelőtt
Füzes-Abony** 4.16 délután	Vegyesvonat	8.00 délután

Debreczen—Nagy-Léta—Vértes

N.-Léta—Vértes 8.35 reggel	Vegyesvonat	10.46 délelőtt
N.-Léta—Vértes 4.21 délután	Vegyesvonat	6.24 délután

Debreczen—Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök

B.-Szt-Mihály 5.28 reggel	Vegyesvonat	8.58 reggel
B.-Szt-Mihály 4.06 délután	Vegyesvonat	7.02 délután

* Minden kedden

** Csak Tisza-Füredig.

Budapest—Debreczen

Debreczenbe érkezik	Vonat	Indul onnan
P.-Ladány - - - 7.40 reggel	Tv. sz. sz.	6.12 reggel
P.-Ladány - - - 5.14 reggel	Személyvonat	4.06 reggel
Budapest* - - - 9.15 este	Gyorsvonat	9.15 este
Budapest - - - 3.36 délután	Személyvonat	9.31 délelőtt
Budapest - - - 6.50 délután	Gyorsvonat	8.11 délután
Budapest - - - 2.40 éjjel	Személyvonat	7.05 este

M.-Sziget—Debreczen

M.-Sziget** - - - 7.51 reggel	Személyvonat	4.— reggel
M.-Sziget - - - 12.16 délután	Személyvonat	6.— reggel
M.-Sziget - - - 6.54 délután	Személyvonat	1.31 délután
M.-Sziget - - - 8.54 este	Gyorsvonat	4.11 délután
M.-Sziget - - - 10.12 este	Személyvonat	3.46 délután

Szerencs—Debreczen

Szerencs - - - 8.09 reggel	Személyvonat	5.02 reggel
Szerencs - - - 12.21 délután	Személyvonat	9.07 délelőtt
Szerencs - - - 7.57 este	Személyvonat	5.20 délután

Nagy-Léta—Vértes—Debreczen

N.-Léta—Vértes 7.18 reggel	Vegyesvonat	5.18 reggel
N.-Léta—Vértes 3.18 délután	Vegyesvonat	1.00 délután

Büd-Szt-Mihály—Tisza-Lök—Debreczen

B.-Szt-Mihály 8.17 reggel	Vegyesvonat	5.25 reggel
B.-Szt-Mihály 6.41 este	Vegyesvonat	3.27 délután

Füzes-Abony—Debreczen

Tisza-Füred - - - 8.— reggel	Vegyesvonat	4.18 reggel
Füzes-Abony 5.36 délután	Vegyesvonat	11.39 délelőtt
F.-Abony*** - - - 7.50 este	Vegyesvonat	5.25 délután

* Csak P.-Ladányig.

** Csak Szatmárról.

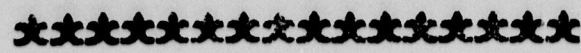
*** Csak Ohat-Köcsig.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: **Koncz Ákos.**

Főmunkatárs: **Ujlaki Antal.**

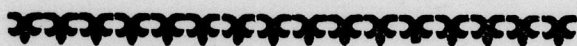
MIHALOVITS-féle

Harmat-Crème

Arcszépítő kenőcs.

- A Harmat-Crème a legjobb arcszépítő s kézbőr-ápoló kenőcs, mely üdév, puhává, fehérre teszi az arcz bőrt.
 - A Harmat-Crème sem ólmot, sem higanyt nem tartalmaz s teljesen ártalmatlan hatású.
 - A Harmat-Crème nappal is használható, miután nem zsíroz s a poudert jól állja.
 - A Harmat Crème nem teszi fényessé az arcot s fehéríti a bőrt.
 - A Harmat-Crème kiváló jó hatású mindennemű bőrbajoknál; pattanások s mitesszerek (bőr-akák) elmulasztására, napégette s szélkifujta arcznál, s kéznél.
 - A Harmat-Crème teljesen zsírtalan, habszerű, jóillatu arczenőcs egy tégelyének ára egy korona.
 - A Harmat Szappan, mely a Crème hatását fokozza, darabonként 35 kr.
- Főraktár a készítő MIHALOVITS I. gyógy-szerésznél Debreczenben.

268.

Az „ISTVÁN“ Gőzmalom társulat örleményeinek

ÁRJEJYZÉKE saját raktárában.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módokatokra vonatkozó egyezmények szerint, kötelezettség és engedmény nélkül, készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt.

	100 kiló
A. Asztali dara nagyszemű	25.40
B. " apró szemű	24.80
0. Királyliszt	24.80
1. Lángliszt kivonat	24.40
2. Elsőrendű zsemlyeliszt	23.60
3. Zsemlyeliszt	23.—
4. Elsőrendű kenyérliszt	20.20
5. Közép kenyérliszt	19.—
6. Kenyérliszt	18.—
7. Barna kenyérliszt	17.20
8. Takarmányliszt	11.20
11. Finom korpa zsákkal	5.20
11. " " zsák nélkül	5.—
12. Durva korpa zsákkal	4.60
12. " " zsák nélkül	4.40
Csirke buza zsák nélkül	4.40

A zsákok súlytartalma — teljsulyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0—6 számig	85 kiló
7. és 8. szám	70 "
11. és 12. "	50 "

Debreczen, 1898. május 24. 522-1-1

A Tóby örökösök közös tulajdonát tevő következő ingatlanok, u. m.:

1. A debreczeni 2477. sz. tjkvben foglalt 1783. sorszámú ház utáni, mintegy 12 hold **onódi föld**.
2. Az ugyanazon számú tjkvben foglalt, mintegy 18 hold tanyaépületekkel ellátott **ujszású föld**;
3. Az ugyanazon és a 3729. számú tjkvben foglalt s pajtával ellátott, mintegy 2000 négyszögöl területű **postakerti szőlő**.
4. A h.-büszörményi 13787. számú tjkvben foglalt, mintegy 78 hold tagosított **réti föld**,

eladók.

Értekezhetni Debreczenben, az örökösök megbizottja: **Dr. Megyery Pál** ügyvéddel, Széchenyi-utca 1778. sz. alatt 451-0-10

Női divatkelmék,

hozzávaló legújabb diszek, fekete és színes

Selymek,

Napernyők

nagy választékban kaphatók

Szabó Lajos fiai

üzégnél 258-0-8

Debreczen, Rózsater.

Csokonai nyomda és kiadó-részvénytársaság Debreczen Halpiacz.

Ügyvédi és ev.ref. egyházi nyomtatványok

következő olcsó árszámítás mellett kaphatók:

Nyomatványszám	Alak	25 db db	100 db db	Nyomatványszám	Alak	25 db db	100 db db
		kr	kr			kr	kr
1 Adóslevél	0 1/4 iv	5	20	25 Törlési nyilatkozat	0 1/2 iv	10	40
2 Térítvény	0 1/2 "	10	40	26 Költségjegyzék (fehér irodai papír)	0 1/2 "	15	50
3 Zálogolási és becselési jegyzőkönyv (külv.)	0 1/4 "	20	75	27 Kötelezvény I.	0 1/2 "	10	40
4a) Árverési jegyzőkönyv (külv.)	0 1/4 "	20	75	28 " II.	0 1/2 "	10	40
4b) Árverési jegyzőkönyv (belv.)	0 1/4 "	20	76	29 Nyugta	0 1/2 "	10	40
5 Hirdetés elsőbbségi jog érvényesíthetése végett	0 1/2 "	10	40	30 Adóslevél	0 1/4 "	20	75
6 Biztosítási végrehajtási kérvény	0 1/4 "	20	75	31 Tanukihallgatási idézés	0 1/4 "	05	20
7a) Tárgyalási jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75	32 Idézés	0 1/4 "	05	20
7b) Tárgyalási jegyzőkönyv (közszéki)	0 1/4 "	20	75	33 Szóbeli végrehajtási kérvény	0 1/2 "	10	40
8 Igénykereset, tulajdonjogi	0 1/4 "	20	75	34 Árverést elrendelő végzés	0 1/2 "	10	40
9 Sommás váltókereset	0 1/4 "	20	75	35 Végzés végrehajtás tárgyában	0 1/2 "	10	40
10 Sommás kereset (végzéssel)	0 1/4 "	20	75	36 Hirdetmény	0 1/2 "	10	40
11 Meghatalmazás	0 1/2 "	10	40	37 Marasztaló ítélet	0 1/2 "	10	40
12 Csődkereset	0 1/2 "	10	40	38 Jegyzőkönyv mezőrendőri kihágásról	0 1/4 "	20	75
13 Váltóóvás (fehér irodai papíron)	0 1/4 "	30	100	39 Biztosítási jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75
14 Árverési hirdetés	0 1/2 "	10	40	40 Kereset-levél	0 1/4 "	20	75
15a) Adásvevési szerződés	0 1/4 "	20	75	41 Kiegészítő végrehajtási jegyzők.	0 1/4 "	20	75
15b) Adásvevési szerződés	0 1/4 "	20	75	42 Megkeresés idegen közs. bír. végreh.	0 1/2 "	10	40
16a) Csere-szerződés	0 1/4 "	20	75	43 Panasz-jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75
16b) Csere-szerződés	0 1/4 "	20	75	44 Tanu kihallgatási jegyzőkönyv	0 1/4 "	20	75
17 Rendelvény	0 1/2 "	10	40	45 Jegyzék a pénzbírságról	4 1/4 "	25	90
18 Árverést kifizető végzés	0 1/2 "	10	40	46 Mutató-könyv	4 1/4 "	25	90
19 Kézbiztatói iv	0 1/4 "	05	20	47 Határidő-napló	4 1/4 "	25	90
20 Végrehajtási kérvény	0 1/4 "	20	75	48 Panasz-könyv	8 1/4 "	30	110
21 Hivatalos jelentés	0 1/4 "	10	40				
22a) Árverési hirdetmény	0 1/2 "	10	40				
22b) Árverési hirdetmény	0 1/4 "	10	40				
23 Tulajdonjog bekebelezése	0 1/4 "	20	75				
24 Zálogjog törl. bekebelezési kérv.	0 1/4 "	20	75				

Ev.ref. egyházi nyomtatványok.

Egyházi adófükönyv	100 iv	3.00
Gondnoki Napló bevétel D/a.m.	"	1.50
" " kiadás D/b.m.	"	1.50
Pénzbeli számadás E/a. minta	"	1.50
Terménybeli számadás	"	1.50
Adófükönyv c/minta	"	1.50
Egyházi adó-iv	100 drb	0.50
Esketési igazolvány	"	0.35
Keresztelési jegy	"	0.40

Raktáron nem lévő nyomtatványokat hasonló olcsó árban készítünk el.